

A család nemzetközi napja – rejtett támadás a család ellen

A család – mint a társadalom természetes alapegysége – hazánkban és nemzetközileg is segítségre, védelemre szorul.

Május 15-ét az ENSZ „A család nemzetközi napjává” nyilvánította 1994-ben. A család – mint a társadalom természetes alapegysége – hazánkban és nemzetközileg is segítségre, védelemre szorul. Ám nagyon kevesen tudnak arról, hogy a második világháború után, egy pszichiátriai világtalálkozón komoly támadást fogalmaztak meg a család intézménye ellen.

„Hogy a jó és a rossz koncepcióját – amely a gyerekek eddigi nevelésének alapjául szolgált – újraértelmezzük, és végül eltöröljük, ez gyakorlatilag minden hatásos pszichoterápia célkitűzése, amit már rég meg kellett volna valósítani” – fogalmaz beszédében Dr. G. Brock Chisholm kanadai pszichiáter, a Mentális Egészségügyi Világszövetség alapító tagja – későbbi elnöke – nem sokkal a második világháború után, a Föld jövőjét felvázolni igyekvő mentálhigiénés világtalálkozón 1946-ban. Ezzel megszületett egy máig ható új világtrend, amelyben a család elveszíti történelmi szerepét.

Az alapvető fogalmakat – az anyanyelvvel együtt – otthonról hozza a gyermek, a család viselkedési normái, értékrendje szerint tanulja. Egyik fő feladatuként a jó és a rossz fogalmát, az erkölcsösséget hagyományosan a családnak kell megtanítania. Bizony, szükség van a család nemzetközi napjára, hiszen az erkölcsösség fogalmait tanító család szerepvesztése korunkban kétségtelenül világméretű. A jó és a rossz összemosása, amelyet a második világháború utáni pszichiátriai világtalálkozón célul kitűztek, valójában így a család intézménye elleni támadásnak is minősül.

A család elleni pszichiátriai támadás azonban ma már nem csak az értékrendek megváltoztatásában, hanem más módon is megnyilvánul: a családok szétszakításával. Bizonyos esetekben feltétlenül indokolt lehet, ha a gyámhatóság közbelép, és a gyereket kiemelik a családi környezetből. Családsegítésnek álcázottan azonban egyfajta „törvényes gyermekrablás” terjed Európa egyes országaiban: hamis pszichiátriai vagy pszichológiai „szakvélemények” alapján gyermekvédelmi hivatalok családjuktól elszakítanak gyermekeket – ami igen jövedelmező üzletág.

A gyermekek hatósági elvitele gyakran az érintettek vizsgálata nélkül kiállított – távolból adott – pszichiátriai „szakértői vélemény” alapján történik, melynek állítása szerint a gyermek vagy szülő mentális beteg. Minden egyes ilyen szakértői véleményért 3 000–5 000 eurót fizetnek. Németországban 2013-ban összesen 42 100 gyereket vettek el a családjuktól – a legtöbbet 1995 óta; Ausztriában, csakúgy, mint Svájcban, tízezer gyereket vittek el. Olaszországban egyetlenegy évben 34 000 gyereket ragadtak el. Az Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért nemzetközi jogvédő szervezet az ENSZ Gyermekjogi Bizottságához 15 európai országgal kapcsolatban nyújtott be panaszt ez ügyben.

Kétségtelen, hogy az intézetben nevelt gyermekek gyakran sokkal több nehézséggel küzdenek az életben, ez azonban nem indokolhatja a sokkal magasabb arányú pszichiátriai gyógyszerkezést, amellyel szemben ők a legkiszolgáltatottabbak.

Magyarországon az állami gondozott gyerekek körében a tudatmódosító pszichiátriai szerekkel kezelték aránya 3–4-szerese a családokban élő gyermekekének.

Az pedig rajtunk áll, hogy a „jó viselkedést” kémiai folyamatok befolyásolásával kívánjuk-e a pszichiátriai szerek révén előidézni a családtagoknál, vagy inkább visszanyúlunk az emberi civilizáció hagyományos értékeihez: a családi neveléshez, az erkölchöz és a szeretethez.

Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért Alapítvány